

Список використаних джерел:

1. Земельний кодекс України від 25 жовтня 2001 р. / Верховна Рада України. Офіційний вісник України. 2001. № 46. Ст. 1. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2768-14>.
2. Про охорону земель : Закон України від 19.06.2003 р. № 962-IV. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/962-15#Text>.
3. Про тваринний світ : Закон України від 13.12.2001 р. № 2894-III. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2894-14#Text>.

РОЛЬ МАТЕРІАЛЬНИХ ТА НЕМАТЕРІАЛЬНИХ РЕСУРСІВ У РОЗВИТКУ ТЕРИТОРІАЛЬНОЇ ГРОМАДИ: ПРАВОВІ АСПЕКТИ

Шабалін А. В., канд.юрид. наук, старший дослідник
НДІ інтелектуальної власності Національної академії правових наук України

Обрання Україною єдиного демократичного проєвропейського вектору розвитку обумовлює необхідність активного впровадження європейського підходу зокрема й щодо розвитку місцевих громад, які є основою соціального, економічного та суспільного розвитку кожної держави на єдиного європейському просторі.

Наразі в Україні відбувається поступовий розвиток територіальних громад, зміцнення їх роль у державному будівництві.

А отже існують певні питання щодо вдосконалення правових питань пов'язаних із розвитком місцевим громад в Україні.

У рамках цієї роботи ми хотіли б зупинитися на питаннях нормативного регулювання як матеріальних, так і нематеріальних активів, які належать громаді.

Відповідно до ч. 1 ст. 60 Закону України «Про місцеве самоврядування» територіальним громадам сіл, селищ, міст, районів у містах належить право комунальної власності на рухоме і нерухоме майно, доходи місцевих бюджетів, інші кошти, землю, природні ресурси, підприємства, установи та організації, в тому числі банки, страхові товариства, а також пенсійні фонди, частку в майні підприємств, житловий фонд, нежитлові приміщення, заклади культури, освіти, спорту, охорони здоров'я, науки, соціального обслуговування та інше майно і майнові права, рухомі та нерухомі об'єкти, визначені відповідно до закону як об'єкти права комунальної власності, а також кошти, отримані від їх відчуження. Спадщина, визнана судом відумерлою, переходить у власність територіальної громади за місцем відкриття спадщини [1].

Отже, як бачимо до комунальних активів відносяться й права інтелектуальної власності (нематеріальний актив). На сьогоднішній день саме інтелектуальна продукція займає передові позиції в економічному та суспільному житті. Це пояснюється підвищенням ролі цифрових технологій у світі.

Наразі інтелектуальні активи не відіграють значної ролі для комунальних громад в Україні. Натомість активний розвиток таких активів

може стати одним із чинників спрямованих на підвищення як грошових надходжень, так і популяризації відповідної територіальної громади.

Наприклад, мова може йти про розповсюдження NFT-токенів.

NFT – це одиниця даних у цифровій книзі, що називається блокчейном, де кожен NFT може представляти унікальний цифровий елемент, і тому кожен з них не взаємозамінний. За допомогою яких можливе розповсюдження арт-продукції (художні зображення історичних пам'ятників, які належать громаді), сувенірної продукції тощо. Також з допомогою токенів можливий й збір коштів спрямованих на реалізацію громадських ініціатив.

Реалізація запропонованого підходу вимагає внесення відповідних змін до законодавства. Такі нормативні зміни можливі в рамках проведення кодифікації законодавства у сфері права інтелектуальної власності, про необхідність якої вказують як науковці, так і практики [2, с.74-81].

Таким чином, одним із завдань, які повинні вирішуватися при проведенні систематизації царини інтелектуальної власності є вдосконалення правового статусу інтелектуальної власності територіальної громади.

Варто зазначити, що активне впровадження інтелектуальних цифрових технологій дозволить підвищити й ефективність використання комунальних матеріальних ресурсів, зокрема земельних, підвищити рівень правового захисту комунальної власності в цілому.

Список використаних джерел:

1. Закону України «Про місцеве самоврядування». Офіційний сайт Верховної Ради України. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/280/97-%D0%B2%D1%80/print> (дата звернення: 03.06.2022).
2. Шабалін А. В. Про питання кодифікації законодавства у сфері інтелектуальної власності // Теорія і практика інтелектуальної власності. 2021 № 1. С. 74–81.